

POMORSKI OŚRODEK DORADZTWA ROLNICZEGO W LUBANIU

INTEGROWANA OCHRONA RZEPAKU

Opracowała Monika Mostowska

Stare Pole, grudzień 2020 r.

INTEGROWANA OCHRONA RZEPAKU PRZED ZACHWASZCZENIEM

Jednym z istotniejszych czynników zapewniających uzyskanie wysokiego i dobrego jakościowo plonu jest odpowiednia ochrona rzepaku przed zachwaszczeniem. Dlatego też najbardziej skutecznym sposobem na walkę z chwastami jest integrowane zwalczanie, które polega na stosowaniu różnych metod ograniczania ich występowania oraz bezpośredniego ich zwalczania. Pełen sukces integrowanych metod w zwalczaniu chwastów jest zapewniony tylko wtedy, gdy prawidłowo nawożone rośliny rzepaku, przy możliwie optymalnym zagęszczeniu na 1m² pola, same potrafią zapobiec rozwojowi chwastów z chwilą zakrycia międzyrzędzi.

Niechemiczne metody ochrony rzepaku przed zachwaszczeniem

Do działań profilaktycznych można zaliczyć:

- ❖ racjonalny płodozmian,
- ❖ dobór odpowiedniego stanowiska pod uprawę,
- ❖ staranną agrotechnikę,
- ❖ optymalny termin siewu,
- ❖ nawożenie dobrze przefermentowanym obornikiem,
- ❖ stosowanie zaprawionego materiału siewnego wolnego od nasion chwastów.

Do ograniczenia liczebności występowania chwastów, głównie gatunków jednorocznych dwuliściennych, przyczynić mogą się zabiegi agrotechniczne wykonane po zbiorze przedplonu oraz w czasie przygotowywania stanowiska pod uprawę rzepaku. Jednakże mechaniczne odchwaszczanie w uprawie rzepaku ma ograniczone zastosowanie. Taki sposób ochrony zaleca się przede wszystkim na mniejszych plantacjach oraz przy rozstawie rzędów od 40 do 50 cm.

Chemiczna ochrona rzepaku przed zachwaszczeniem

W walce z chwastami w uprawie rzepaku najwłaściwsze są metody integrowane, w których herbicydy trzeba traktować jako istotny środek pomocniczy w zabiegach pielęgnacyjnych, zwłaszcza w przypadku silnego zachwaszczenia plantacji rzepaku.

Decyzja o rozpoczęciu chemicznego zwalczania chwastów na plantacji rzepaku powinna zostać podjęta na podstawie analizy stopnia zachwaszczenia i stanu plantacji. Wskaźnikiem stopnia zachwaszczenia jest liczebność dominującego gatunku z grupy najbardziej uciążliwych chwastów, albo ogólna liczba chwastów, względnie szacunkowa ocena zachwaszczonej powierzchni – wyrażona w procentach. Liczba chwastów powodująca spadek plonu o około 10-15% stanowi tzw. próg ekonomicznej szkodliwości, przy którym wartość utraconego plonu jest równa lub większa od kosztu wykonanego zabiegu.

Zabieg chemicznego odchwaszczania należy wykonać wtedy, gdy został przekroczony co najmniej jeden z progów.

Tabela

Progi ekonomicznej szkodliwości chwastów w rzepaku

Dominujący gatunek albo zbiorowisko chwastów	Progi szkodliwości wyrażone liczbą chwastów na 1 m ² albo stopniem pokrycia powierzchni plantacji (%)
Ostrożeń polny 	1 szt./m²
Przytulia czepna 	1 szt./m²
Rumianek pospolity 	3 szt./m²

Rumian polny

3 szt./m²

Chwasty dwuliścienne (bez dominacji jednego gatunku)

- jesienią - 20 szt./m²

- wiosną - 30 szt./m²

Chwasty jednoliścienne i samosiewy zbóż 10-15% pokrycia gleby

INTEGROWANA OCHRONA RZEPAKU PRZED SPRAWCAMI CHORÓB

Stosując zasady integrowanej ochrony, zapobieganie chorobom grzybowym nie może ograniczać się tylko do stosowania fungicydów. Ochrona przed chorobami powinna być przeprowadzona całościowo. Warunkiem zapewniającym roślinom optymalny rozwój i zmniejszającym możliwość ich porażenia przez grzyby są prawidłowo przeprowadzane zabiegi agrotechniczne, dobór odmian mniej wrażliwych oraz ochrona chemiczna.

Niechemiczne metody ochrony rzepaku przed sprawcami chorób

Metoda agrotechniczna

Do zabiegów agrotechnicznych można zaliczyć:

- ❖ uprawę rzepaku i roślin należących do tej samej rodziny , na tym samym polu nie częściej niż co 4-7 lat,
- ❖ staranną uprawę gleby pod zasiew rzepaku,
- ❖ wczesne i dokładne zaorywanie ścierni rzepakowych i innych krzyżowych,
- ❖ stosowanie izolacji przestrzennej od innych roślin krzyżowych,
- ❖ stosowanie okresowego wapnowania gleb i zrównoważonego nawożenia azotowego,
- ❖ wysiew zaprawionego i kwalifikowanego materiału siewnego,
- ❖ przestrzeganie optymalnego terminu i normy siewu,
- ❖ rezygnacja z bronowania plantacji w warunkach zagrożenia suchą zgnilizną kapustnych,

- ❖ zwalczanie samosiewów i chwastów roślin krzyżowych,
- ❖ eliminowanie zachwaszczenia z poboczy plantacji rzepakowych,
- ❖ zwalczanie szkodników.

Metoda hodowlana

W integrowanej ochronie zalecana jest uprawa odmian o wysokiej odporności na choroby, zwłaszcza takie, jak: sucha zgnilizna kapustnych, czerń krzyżowych czy zgnilizna twardzikowa. Uprawa odmian o podwyższonej odporności sprawia, że ochrona jest łatwiejsza, ponieważ infekcja przebiega znacznie wolniej, a jednocześnie nie są porażane wszystkie rośliny. Odmiany rzepaku o podwyższonej odporności w naturalny sposób bronią się przed sprawcami chorób.

Metoda biologiczna

Metoda polega na wykorzystaniu czynników biologicznych w zwalczaniu organizmów chorobotwórczych. Metoda ta znalazła zastosowanie w ograniczaniu zgnilizny twardzikowej. Na plantacji rzepaku, gdzie stwierdzono występowanie tej choroby, można dogłębowo zastosować biopreparat zawierający zarodniki pasożytniczego grzyba *Coniothyrium minitans*. Powoduje on wyniszczenie i rozpadanie się sklerocjów. Środek stosuje się przed siewem rzepaku ozimego. Po wykonaniu oprysku, glebę należy wymieszać na głębokość około 5–10 cm.

Kolejnym przykładem jest preparat zawierający pasożyta niektórych gatunków grzybów chorobotwórczych, jak np. *Pythium oligandrum*. Pasożyt ten zasiedla strefę korzeniową rzepaku, eliminując, poprzez konkurencyjne działanie, niektóre patogeny. Preparat zawierający *P. oligandrum* stymuluje ponadto wzrost roślin i jego mechanizmy odpornościowe. Środek ten zarejestrowany jest do ograniczania sprawców suchej zgnilizny kapustnych oraz zgnilizny twardzikowej.

Chemiczna ochrona rzepaku przed sprawcami chorób

Ochrona chemiczna rzepaku przed chorobami polega głównie na zaprawianiu nasion oraz przeprowadzaniu oprysków roślin odpowiednimi fungicydami.

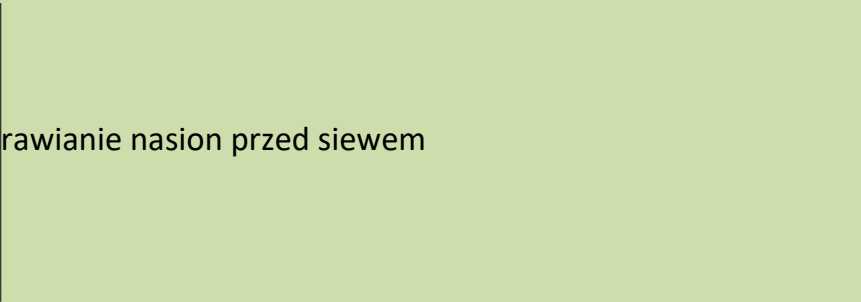
Plantacje rzepaku powinny być systematycznie monitorowane, a sygnałem do podjęcia decyzji o chemicznej ochronie jest pojawienie się pierwszych objawów porażenia na roślinach. Gdy zagrożenie chorobą jest bardzo duże i został przekroczony próg szkodliwości należy niezwłocznie wykonać zabieg grzybobójczy. Wykorzystanie wartości progowych można odnieść do zwalczania grzybów powodujących takie choroby jak: suchą zgniliznę kapustnych, czerń krzyżowych, szarą pleśń czy cylindrosporiozę. Natomiast w przypadku

zwalczania sprawcy zgnilizny twardzikowej powinno wykonywać się zabieg profilaktyczny przy użyciu odpowiedniego fungicydu.

Progi ekonomicznej szkodliwości należy rozpatrywać indywidualnie dla każdej plantacji czy odmiany. Wyższe wartości dotyczą obserwacji jesiennych, niższe wartości dotyczą zaś stanu plantacji na wiosnę. Zabiegi wykonywane w zaawansowanych fazach rozwojowych powinno stosować tylko w razie konieczności.

Tabela

Progi ekonomicznej szkodliwości chorób rzepaku

Choroba rzepaku	Próg ekonomicznej szkodliwości % porażonych roślin	Termin zwalczania
Zgorzel siewek 		
Sucha zgnilizna kapustnych 	10-20% roślin z objawami choroby	jesienią w fazie 4-8 liści (BBCH 14-18)
	10-15% roślin z objawami choroby	wiosną w momencie ruszenia wegetacji, w fazie formowania łodygi (BBCH 31-39)
Zgnilizna twardzikowa 	10-15% porażonych roślin - pierwsze oznaki choroby	od początku do pełni kwitnienia rzepaku (BBCH 61-65), optymalny termin - faza opadania pierwszych płatków kwiatowych (50% kwiatów na głównym kwiatostanie jest otwartych) (BBCH 65)

Choroba rzepaku	Próg ekonomicznej szkodliwości % porażonych roślin	Termin zwalczania
Czerń krzyżowych 	20-30% liści z objawami porażenia	jesienią w fazie 4-8 liści (BBCH 14-18)
	15-20% liści z objawami porażenia	wiosną, po ruszeniu wegetacji, w fazie formowania łodygi (BBCH 31-51)
	10-15% liści z objawami porażenia	w fazie kwitnienia – od opadania pierwszych płatków kwiatowych do tworzenia pierwszych łuszczyń (BBCH 65-71)
Szara pleśń 	20-30% liści z objawami porażenia	jesienią w fazie 4-8 liści (BBCH 14-18)
	15-20% liści z objawami porażenia	wiosną, po ruszeniu wegetacji, w fazie formowania łodygi (BBCH 31-51),
	10-15% porażonych liści lub łodyg	w fazie kwitnienia – od opadania pierwszych płatków kwiatowych do tworzenia pierwszych łuszczyń (BBCH 65-71)
Cylindrosporioza roślin kapustnych 	Zaprawianie nasion przed siewem	
	-	jesienią, w fazie 4-8 liści (BBCH 14-18)
	10-15% roślin z pierwszymi objawami	wiosną po ruszeniu wegetacji, w fazie formowania łodygi (BBCH 31-39)

Choroba rzepaku	Próg ekonomicznej szkodliwości % porażonych roślin	Termin zwalczania
Mączniak rzekomy krzyżowych 	Zaprawianie nasion przed siewem	
	-	jesienią w fazie 2-6 liści (BBCH 12-16)
Mączniak prawdziwy rzepaku 	-	-
Kiła kapusty 	-	we wczesnych fazach rozwo- jowych, najlepiej w fazie 2-4 liści (BBCH 12-14)
Werticilioza 	-	-

Tabela

Metody ochrony rzepaku przed sprawcami chorób

Choroba	Metody ochrony
Czerń krzyżowych	Płodozmian, niszczenie resztek poźniwnych, izolacja przestrzenna form jarych od ozimych, optymalne nawożenie, optymalny termin zbioru, uprawa odmian o większej odporności, zaprawianie nasion; opryskiwanie przy użyciu fungicydów.
Clindrosporioza roślin kapustowatych	Płodozmian, optymalna gęstość siewu, głęboka orka, uprawa odmian o większej odporności, zaprawianie nasion; opryskiwanie przy użyciu fungicydów.
Kiła kapusty	Płodozmian, wapnowanie przed siewem rzepaku, zwalczanie chwastów z rodziny kapustowatych w uprawach po rzepaku, regulowanie stosunków wodnych w glebie; siew odmian o większej odporności; unikanie zbyt wczesnego siewu; dokładne czyszczenie maszyn, które używano na zainfekowanych polach, uprawa odmian o większej odporności.
Mączniak prawdziwy roślin kapustowatych	Płodozmian, właściwa norma wysiewu, optymalne nawożenie.
Mączniak rzekomy kapustowatych	Płodozmian, niszczenie resztek poźniwnych, optymalny termin siewu, właściwa głębokość i norma wysiewu, izolacja przestrzenna form jarych od ozimych.
Sucha zgnilizna kapustnych	Płodozmian, niszczenie resztek poźniwnych, zwalczanie szkodników, izolacja przestrzenna, właściwa głębokość i norma wysiewu, optymalne nawożenie, uprawa odmian o większej odporności, stosowanie <i>Pythium oligandrum</i> , zaprawianie nasion; opryskiwanie przy użyciu fungicydów.
Szara pleśń	Płodozmian, niszczenie resztek poźniwnych, izolacja przestrzenna form jarych od ozimych, optymalne nawożenie, zaprawianie nasion; opryskiwanie przy użyciu fungicydów.
Werticilioza	Płodozmian, właściwa norma wysiewu, optymalne nawożenie.
Zgnilizna twardzikowa	Płodozmian, odmiany o większej odporności, właściwa norma wysiewu, optymalne nawożenie, uprawa odmian o większej odporności, stosowanie <i>Coniothyrium minitans</i> , <i>Pythium oligandrum</i> , opryskiwanie przy użyciu fungicydów.
Zgorzel siewek	Płodozmian, optymalny termin siewu, właściwa głębokość i norma wysiewu, dobra struktura gleby, zrównoważone nawożenie, zaprawianie nasion.

Choroba	Metody ochrony
Fitoplazma fylloidozy rzepaku	Zwalczanie wektorów, zwalczanie chwastów, zwalczanie szkodników i chwastów.
Mozaika rzepaku	Płodozmian, optymalny termin siewu, zwalczanie szkodników i chwastów.
Wirus żółtaczk rzepy	Płodozmian, optymalny termin siewu, zwalczanie wektorów, uprawa odmian o większej odporności.

INTEGROWANA OCHRONA RZEPAKU PRZED SZKODNIKAMI

Integrowana ochrona rzepaku przed szkodnikami to wykorzystanie wszelkich metod, które do minimum ograniczają stosowanie chemicznych środków ochrony roślin. Głównymi przyczynami wzrostu zagrożenia rzepaku przez szkodniki są: wszelkie uproszczenia agrotechniczne, zwiększenie areału uprawy, brak płodozmianu oraz zmiany klimatu. W integrowanym zwalczaniu szkodników rzepaku zastosowania znajdują metody: hodowlana, agrotechniczna i chemiczna.

Niechemiczne metody ochrony rzepaku przed szkodnikami

Metoda hodowlana

Metoda ta polega na doborze odmian wyselekcjonowanych, odpowiednich dla danego regionu uprawy i przeznaczenia. Zaleca się wysiew odmian mrozoodpornych lub o większej odporności na agrofagi, a także najplenniejszych. W przypadku plantacji zagrożonych masowym nalotem chowaczy łodygowych zaleca się wysiew odmian późno wznowiających wegetację. Natomiast na plantacjach, gdzie występuje masowy nalot szkodników łuszczykowych zaleca się uprawę odmian późno kwitnących, zaś w przypadku wystąpienia dużego niebezpieczeństwa ze strony słodyszka rzepakowego zaleca się wysiew odmian wcześniej kwitnących.

Metoda agrotechniczna

Ważnym elementem prawidłowo prowadzonej ochrony rzepaku są zabiegi agrotechniczne. Przestrzeganie zasadniczych zaleceń agrotechnicznych ma ogromne znaczenie i stanowi podstawę w ochronie rzepaku przed szkodnikami.

W ograniczaniu rozwoju szkodników mają następujące czynniki:

- ❖ unikanie uprawy rzepaku po rzepaku i innych roślinach krzyżowych,
- ❖ przerwa w uprawie rzepaku przynajmniej 4 lata,
- ❖ stosowanie właściwego płodozmianu,

- ❖ prawidłowe wykonanie orki siewnej,
- ❖ staranne wykonanie podorywki i następujących po niej uprawek,
- ❖ odpowiedni przedplon,
- ❖ optymalne nawożenie,
- ❖ izolacja przestrzenna,
- ❖ usuwanie z pól chwastów i resztek poźniwnych
- ❖ zwalczanie chwastów, które stanowią siedlisko bytowania i schronienia dla szkodników.

Chemiczna ochrona rzepaku przed szkodnikami

Podstawową metodą zwalczania szkodników w rzepaku nadal pozostaje metoda chemiczna, w której należy uwzględnić monitoring i progi ekonomicznej szkodliwości oraz dobór odpowiedniego środka ochrony roślin. Progi ekonomicznej szkodliwości służą jako pomoc przy podejmowaniu decyzji. Wartości progu szkodliwości są zmienne i zależą między innymi od fazy rozwoju rośliny, warunków klimatycznych czy występowania wrogów naturalnych.

Tabela

Progi ekonomicznej szkodliwości szkodników rzepaku

Szkodnik	Próg szkodliwości	Termin zwalczania
Słodyszek rzepakowy 	1-2 chrząszczy na 1 roślinie	w fazie zwartego kwiatostanu (BBCH 50-52)
	3-5 chrząszczy na 1 roślinie	w fazie luźnego kwiatostanu (BBCH 55-59)
Chowacz brukwiacek 	10 chrząszczy w „żółtym naczyniu” w ciągu 3 kolejnych dni, w przypadku stosowania metody czerpakowania - 2 - 4 chrząszcze na 25 roślin	początek i koniec marca (BBCH 20-29) zaraz po pojawieniu się chrząszczy na roślinach

Szkodnik	Próg szkodliwości	Termin zwalczania
Chowacz czterozębny 	20 chrząszczy w żółtym naczyniu w ciągu 3 kolejnych dni, w przypadku stosowania metody czerpakowania - 6 chrząszczy na 25 roślin	przełom marca i kwietnia(BBCH 25-39) zaraz po pojawieniu się chrząszczy na roślinach
Chowacz podobnik 	100 chrząszczy w „żółtym naczyniu” w ciągu kolejnych 6 dni, w przypadku stosowania metody czerpakowania - 4 chrząszcze na 25 roślinach	przed kwitnieniem rzepaku (do BBCH 60)- 1 chrząszcz na 1 roślinie podczas kwitnienia (od BBCH 60) w rejonie słabego występowania przyszcarka kapustnika: 1 chrząszcz na 1 roślinie, w rejonie liczego występowania przyszcarka kapustnika: 1 chrząszcz na 2 rośliny
Chowacz galasówek	ponad 2 chrząszcze na 1 m.b. rzędu roślin	jesienią po wschodach roślin (BBCH 14-19)
Chowacz granałek 	20 chrząszczy w „żółtym naczyniu” w ciągu kolejnych 6 dni, w przypadku stosowania metody czerpakowania - 2-4 chrząszczy na 25 roślin	zaraz po nalocie chrząszczy na plantacje
Pchełka rzepakowa 	3 chrząszcze na 1 m.b. rzędu roślin lub 1-2 larwy na 1 roślinę	w okresie wschodów rzepaku wrzesień, październik (BBCH 12-19)

Szkodnik	Próg szkodliwości	Termin zwalczania
Gnatarz rzepakowiec 	1 larwa na 1 roślinie rzepaku ozimego w okresie wschodów (BBCH 10-12) (II pokolenie), 4 larwy na 1 roślinie rzepaku jarego na początku czerwca (I pokolenie)	w okresie występowania larw najmłodszych stadiów rzepak ozimy: wrzesień, październik (BBCH 11-19) w okresie występowania larw najmłodszych stadiów rzepak jary: czerwiec, lipiec (BBCH 60-69)
Pryszczarek kapustnik 	1 pryszczarek kapustnik na 1 roślinie - przy słabym wystąpieniu chowacza podobnika, 1 pryszczarek kapustnik na 3-4 roślinach (0,25-0,3 muchówek/1 roślinę) przy silnym wystąpieniu chowacza podobnika lub 5 uszkodzonych łuszczyn na 1 roślinie	od początku opadania płatków kwiatowych (BBCH 65-69)
Tantniś krzyżowiaczek 	1 gąsienica na 1 roślinie	wrzesień, październik (BBCH 12-19)
Piętnówkowate 	1 gąsienica na 10 roślinach	wylęgania się i żerowania najmłodszych stadiów rozwojowych gąsienic (BBCH 13-16)

Szkodnik	Próg szkodliwości	Termin zwalczania
Bielinkowate 	1 gąsienicy na 1 m.b. rzędu	na rzepaku ozimym – I pokolenie - w fazie tworzenia łuszczyń (BBCH 71-79), II pokolenie - od wschodów (BBCH 13-16) na rzepaku jarym – I pokolenie - w fazie tworzenia się liści właściwych (BBCH 13-16), II pokolenie - w fazie tworzenia łuszczyń (BBCH 71-79)
Śmietka kapuściana 	1 muchówka w żółtym naczyniu w ciągu 3 kolejnych dni	na rzepaku ozimym jesienią, po wschodach na rzepaku jarym w fazie rozwoju liści (BBCH 14-19)
Rolnice 	1 gąsienica na 2 m ² 1-2 gąsienice po trzeciej wylince na 1 m ²	wschody rzepaku (BBCH 12-14)
Miniarka kapuścianka 	-	zaprawianie nasion

Szkodnik	Próg szkodliwości	Termin zwalczania
Mszyca kapuściana 	2 kolonie mszyc na 1 m ² na brzegu pola	W przypadku ochrony przed infekcją wirusową, należy zwalczać mszyce w momencie nalotu ich na plantację w okresie rozwoju liści (BBCH 10-19). W przypadku ochrony przed szkodliwością bezpośrednią mszyc, zabieg uzależniony od intensywności rozwoju letnich pokoleń mszyc na rzepaku.
Mączlik warzywny 	po wystąpieniu szkodników na młodych roślinach lub za- uważeniu pierwszych uszko- dzeń	jesienią od fazy 3 liści do fazy 9 i więcej liści w rozecie (BBCH 13-19)
Drutowce 	przed siewem 2-8 larw na 1 m ² gleby 11 drutowców na 1 m ²	
Pędraki 	W I stadium rozwojowym – 5-10 pędraków na 1 m ² w III stadium rozwojowym – 3-6 pędraków na 1 m ²	przed siewem rzepaku ozimego lub w okresie kielkowania i wschodów (BBCH 00-17) aż do fazy rozwoju liści (BBCH 18-26)

Szkodnik	Próg szkodliwości	Termin zwalczania
Ślimaki 	2-3 osobniki na pułapkę	bezpośrednio po wschodach roślin oraz w fazie 1 liścia (BBCH 08-11), gdy uszkodzenie siewek wynoszą 5%
	4 lub więcej osobników na pułapkę	w fazie 2-5 liści i późniejsze (BBCH 12-15), gdy uszkodzenie roślin wynoszą 10%

Tylko bezpośrednie lustracje polowe pozwalają na rzeczywistą ocenę zagrożenia uprawy. Integrowana ochrona roślin wymaga od rolnika dużej wiedzy na temat biologii szkodnika, jego występowania w danym rejonie.

Tabela

Metody i sposoby ochrony przed szkodnikami

Szkodnik	Metody i sposoby ochrony
Bielinki	Zabiegi uprawowe, izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, opryskiwanie roślin.
Chowacz brukwiacek	Zabiegi uprawowe, izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wysiew odmian późno wznawiających wegetację wiosną, opryskiwanie roślin.
Chowacz czterozębny	Zabiegi uprawowe, izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wysiew odmian późno wznawiających wegetację wiosną, opryskiwanie roślin.
Chowacz galasówek	Zabiegi uprawowe, izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wczesny siew nasion, zaprawianie nasion.
Chowacz podobnik	Zabiegi uprawowe, izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wysiew odmian późno zakwitających, opryskiwanie roślin.
Drutowce	Zabiegi uprawowe, wczesny siew nasion, zwiększenie normy wysiewu nasion, zaprawianie nasion, granulaty.
Gnatarz rzepakowiec	Izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wczesny siew nasion, zwiększenie normy wysiewu nasion, zaprawianie nasion, opryskiwanie roślin i gleby.

Szkodnik	Metody i sposoby ochrony
Miniarka kapuścianka	Izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wczesny siew nasion, zwiększenie normy wysiewu nasion, zaprawianie nasion, opryskiwanie roślin.
Mszyca kapuściana	Izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wczesny siew nasion, zaprawianie nasion, opryskiwanie roślin.
Nicienie	Zabiegi uprawowe, izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, granulaty.
Pchełka rzepakowa	Izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wczesny siew nasion, zwiększenie normy wysiewu nasion, zaprawianie nasion, opryskiwanie roślin.
Pchełki ziemne	Izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wczesny siew nasion, zwiększenie normy wysiewu nasion, zaprawianie nasion, opryskiwanie roślin.
Pędraki	Zabiegi uprawowe, wczesny siew nasion, zwiększenie normy wysiewu nasion, zaprawianie nasion, granulaty.
Pryszczarek kapustnik	Zabiegi uprawowe, izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wysiew odmian późno zakwitających, opryskiwanie roślin.
Rolnice	Zabiegi uprawowe, izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wczesny siew nasion, zwiększenie normy wysiewu nasion, opryskiwanie gleby i roślin, granulaty.
Słodyszek rzepakowy	Zabiegi uprawowe, izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wysiew odmian wcześniej wznawiających wegetację wiosną, wysiew odmian wcześniej zakwitających, opryskiwanie roślin.
Ślimaki	Zabiegi uprawowe, izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wczesny siew nasion, zwiększenie normy wysiewu nasion, moluskocydy.
Śmietka kapuściana	Izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, wczesny siew nasion, zwiększenie normy wysiewu nasion, zaprawianie nasion, opryskiwanie roślin.
Tantniś krzyżowiaczek	Izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, opryskiwanie roślin.
Wciornastki	Izolacja przestrzenna od innych roślin krzyżowych i warzyw kapustnych, opryskiwanie roślin.